

University of Groningen

'Geheimzinnigheid is zijn fort'

Carmiggelt, Arnold Hendrik

DOI:
[10.33612/diss.98705556](https://doi.org/10.33612/diss.98705556)

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2019

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Carmiggelt, A. H. (2019). 'Geheimzinnigheid is zijn fort': Assien Bohmers (archeoloog), 1912-1988. [, Rijksuniversiteit Groningen]. Rijksuniversiteit Groningen. <https://doi.org/10.33612/diss.98705556>

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

STELLINGEN

Behorend bij het proefschrift van Arnold Carmiggelt, *'Geheimzinnigheid is zijn fort'*. Assien Bohmers (archeoloog), 1912-1988.

Groningen, 7 november 2019

I

In tegenstelling tot wat H.T. Waterbolk beweert (Waterbolk 2003 en 2018), speelt Bohmers geen daderrol bij de door Tjerk Vermaning aangebrachte vervalste midden-paleolithische artefacten van Hoogersmilde en Hijken. Ook is hij niet betrokken bij de vervalste vroeg-middeleeuwse voorwerpen die deel uitmaken van de 'Vikingschat van Winsum' (Elzinga 1975).

Elzinga, G., 1975. Rondom de 'Vikingschat van Winsum', *De Vrije Fries* 55, 82-122.

Waterbolk, H.T., 2003. *Scherpe stenen op mijn pad. Deining rond het onderzoek van de steentijd in Nederland*. Groningen.

Waterbolk, H.T., 2018. De scherpe stenen van Vermaning. Over de tentoonstelling 'De Zaak Vermaning' in het Drents Museum, *Nieuwe Drentse Volksalmanak* 135, 217-224.

II

De houding van Bohmers tegenover het nationaalsocialisme is dubbelzinnig.

III

Een familiegeschiedenis werkt anders dan de collectieve, algemene 'grote geschiedenis'. Kinderen luisteren doorgaans onbevangen naar de verhalen die hun ouders aan hen vertellen. Hun naïviteit kleurt hun interpretatie van het verhaal: het verhaal waaraan zij hun identiteit ontlenen als kind van deze ouders. Zaken die hun ouders niet of nauwelijks aanroeren of over zwijgen (de 'lege plekken' in de familiegeschiedenis), vullen kinderen in met voorstellingen die gestuurd worden door hun loyaliteit aan de verteller (Tames 2009, 182-183). Deze oprechte, eerlijke en geïnternaliseerde visie van kinderen op hun familiegeschiedenis kan aan het wankelen gebracht worden bij de confrontatie met een biografie, wiens referentiekader en uitgangspunt in eerste instantie de 'grote geschiedenis' is. Hun familiegeschiedenis kan daardoor voor hen een bron worden van onrust en zelfs weerzin. Er is voor een gebiografeerde en/of zijn naasten dan ook altijd moed nodig om een biografie open tegemoet te treden. Daar staat tegenover dat de biografie zich scherp bewust moet zijn van de verschillende perspectieven en derhalve respectvol en kritisch met meerdere 'waarheden' om dient en durft te gaan.

Tames, I., 2009. *Besmette jeugd. Kinderen van NSB'ers na de oorlog*. Amsterdam.

IV

Het gebrek aan wetenschappelijke moed van individuele beroepsarcheologen en het gebrek aan solidariteit tussen organisaties binnen het archeologisch bestel hebben ertoe geleid dat de zaak Vermaning zich veel te lang heeft voortgesleept.

V

Naar analogie van de uitspraak "Archaeology is anthropology, or it is nothing" (Willey en Phillips 1958), kan even goed gezegd worden: "Biography is history, or it is nothing". De 'biografie-studie' is geen zelfstandige discipline en kent evenmin een eigen methode of theorie (zie ook: Renders en Hamilton 2018, p. 177).

Renders, H., en N. Hamilton 2018. *Het ABC van de Biografie*. Amsterdam.

Willey, G.R. en P. Phillips 1958. *Method and Theory in American Archaeology*. Chicago.

VI

Omwille van vakinhoudelijke en wetenschapshistorische redenen is het belangrijk om het brievenarchief van het Biologisch Archaeologisch Instituut (BAI) volledig te digitaliseren en openbaar toegankelijk te maken.

VII

In de laat- en postmiddeleeuwse archeologie moet aan de (schijnbare) tegenstrijdigheid van archeologische en historische informatie groot belang worden gehecht (Carmiggelt 2006). Dergelijke tegenstrijdigheden, die kunnen rekenen op onbegrip, moeten in de wetenschap altijd gekoesterd worden en kunnen het uitgangspunt vormen voor onverwachte inzichten.

Carmiggelt, A., 2006. De zin en onzin van de postmiddeleeuwse archeologie, *Westerheem* 55, 312-325.

VIII

De bijdrage aan kennisvermeerdering van de steeds populairder wordende archeologiebeoefening van de Tweede Wereldoorlog is gering (zie over de variëteit aan meningen m.b.t. relevantie van deze vorm van archeologiebeoefening: Bosman e.a. 2014, p. 15-17, 130-131).

A.V.A.J. Bosman, E.J. van Ginkel, J.D.F. Verwey en W.B. Waldus, 2014. *De archeologie van modern oorlogserfgoed* (ADC Rapport 3595). Amersfoort.

IX

De betekenis van het begrip 'samen' (ook in samenstellingen als 'samen-leven' en 'samen-zijn') is niet hetzelfde voor een nationalistisch populist en een democraat. De een legt de nadruk op uniformiteit en de kracht van saamhorigheid, de ander juist op verscheidenheid en de levendigheid van het compromis. (n.a.v. Kieft 2017, p. 144-145).

Kieft, E., 2017. *Het verboden boek. Mein Kampf en de aantrekkingskracht van het nazisme*. Amsterdam.

X

Ter voorkoming van religieus en ideologisch dogmatisme (en de daaruit voortvloeiende stagnatie van creativiteit, nieuwsgierigheid en tolerantie) zou iedereen oprecht blij moeten zijn dat het leven geen enkele zin heeft (J. van Heerden 1991, p. 9-12).

Heerden, J.van, 1991. *Wees blij dat het leven geen zin heeft*. Vianen.

XI

Zelfkritiek (actief 'tegen jezelf indenken') en zelfspot ('lachen om jezelf') zouden deel moeten uitmaken van de *twenty first century skills* in het onderwijs. Mens en samenleving worden daar beter van.

XII

Elf stellingen bij een academisch proefschrift zijn meer dan voldoende. Een aantal van twaalf, het getal van perfectie, zou hoogmoedig zijn.